

عنوان مقاله:

اثربخشی آموزش برنامه افق زمانی بر تاب آوری و ناگویی هیجانی مادران کودکان ناشنوا

محل انتشار:

مطالعات روان شناختی، دوره 15، شماره 1 (سال: 1398)

تعداد صفحات اصل مقاله: 16

نویسندگان:

محمد عاشوری - گروه روان شناسی و آموزش کودکان با نیازهای خاص، دانشکده علوم تربیتی و روان شناسی، دانشگاه اصفهان، اصفهان، ایران

علیرضا اعرابی - دانشجوی کارشناسی ارشد روان شناسی عمومی، گروه روان شناسی

خلاصه مقاله:

پژوهش حاضر به منظور بررسی اثربخشی آموزش برنامه افق زمانی بر تاب آوری و ناگویی هیجانی در مادران کودکان ناشنوا در شهر تهران انجام شد. این پژوهش، یک مطالعه شبه آزمایشی با طرح پیش آزمون، پس آزمون و گروه شاهد بود. در این پژوهش 30 نفر از مادران ناشنوا شرکت داشتند که به روش نمونه گیری در دسترس از مدرسه باغچه بان شماره 5 در شهر تهران انتخاب شده بودند. آزمودنی ها به دو گروه آزمایش و شاهد تقسیم شدند به نحوی که هر گروه از 15 نفر تشکیل شده بود. گروه آزمایش در 10 جلسه آموزش برنامه افق زمانی (هفته ای 2 جلسه؛ هر جلسه 60 دقیقه) شرکت کردند در حالی که به گروه شاهد در لیست انتظار قرار گرفتند. ابزارهای پژوهش مقیاس تاب آوری و مقیاس ناگویی هیجانی بودند. داده ها با استفاده از تحلیل کوواریانس چندمتغیری تحلیل شدند. نتایج نشان داد که آموزش برنامه افق زمانی اثر معناداری بر تاب آوری و ناگویی هیجانی در مادران کودکان ناشنوا داشت. همچنین نتایج بیانگر اثر معنادار آموزش برنامه افق زمانی بر همه خرده مقیاس های ناگویی هیجانی (دشواری در شناسایی احساسات، دشواری در توصیف احساسات و تفکر عینی) در آزمودنی ها بود. بنابراین، برنامه ریزی به منظور استفاده از آموزش برنامه افق زمانی برای مادران کودکان ناشنوا اهمیت ویژه ای دارد.

کلمات کلیدی:

افق زمانی، تاب آوری، کودکان ناشنوا، ناگویی هیجانی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/977129>

